

સાત-સાત સમંદર

સાત-સાત સમંદર પ્રતિષ્ઠિત પિંડમાં,
 “જ્ઞાની” મિલે અમૃત પિવાયે.
 રાગ-દ્વેષ-અજ્ઞાન માયાવી ધુમ્મસ,
 આત્મજ્ઞાને ભ્રાંતિ વિખરાયે. - સાત....

સંયોગી પુરાવા ભેળા થાય ત્યારે વાદળાં,
 ઘટાટોપ આભલે છવાયે.
 ગત-જ્ઞાને પોતે ભરી દારૂ-કોઠી ફૂટતાં,
 આખોયે સમદર ડહોળાયે.
 કાદવ, કીચડ, જ્ઞેય જોઈ-જાણી પ્રકાશે તે,
 સ્વ-કમળ આત્મા ન ક્યાંય ઠરડાયે. - સાત....

સંયોગી અવસ્થા સહુ પુરગલી ને પરાધીન,
 પોતે ભળ્યો તેથી પડી રે ઉપાધિ.
 નાશવંત વિશ્વ-ભાન ઈન્દ્રિયપ્રત્યક્ષ,
 જાણે છે તે આત્મા જ ત્રિકાળી.
 વ્યર્થ વાણી વહેતી સંસારહેતુમાં,
 ‘જ્ઞાન’ મિલે જીભડી સિવાયે. - રાગ....

અહંકાર-માન જ્યાં પોષાય ત્યાં જ મૂઢાત્મા,
 ભાન ભૂલી તુર્તે બેસી જાયે.
 પ્રકૃતિની આદતોને જાણનાર શુદ્ધાત્મા,
 તદ્દરુપે ના ક્યાંયે ટકરાયે.

‘જેમ છે તેમ’ આખું બ્રહ્માંડ આરપાર,
 કેવળ જ્ઞાન-જ્ઞાન આપ જોઈ-જાણે.
 મનના મહાસાગરના છીપલામાં જ્ઞાન-મોતી,
 ઐ કલીં ‘દાદા’ થકી મોક્ષ સમજાયે. - સાત....

